

Dosarul nr. Ira-436/2022
1-17199947-01-Ira-22032022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie
a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpata Filipenco Galina, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 31 ianuarie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, în cauza penală privind-o pe

Filipenco Galina Xxxxx, născută la xxxxx,
originară și domiciliată în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 26.03.2018 - 31.01.2020;
2. Instanța de apel: 28.02.2020 - 07.12.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 22.03.2022 - 11.05.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 31 ianuarie 2020, Filipenco Galina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 u.c., ceea ce constituie suma de 8000 (opt mii) lei.

S-a privat Filipenco Galina de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Primăria s. Bulboaca împotriva lui Filipenco Galina cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune s-a admis integral.

S-a încasat de la Filipenco Galina în beneficiul Primăriei s. Bulboaca prejudiciul material în mărime de 44 100 (patruzeci și patru mii una sută) lei.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la Filipenco Galina a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale în mărime de 1555 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, Filipenco Galina activând în funcție de director în cadrul Grădiniței de copii Nr. 2 s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, în baza ordinului nr. 94 din 10 septembrie 2004, fiind persoană publică, care conform fișei de post și Regulamentului Instituției de Învățământ preșcolar, modificat prin ordinul Nr.04 din 04 ianuarie 2011, de către Ministerul Educației al Republicii Moldova, asigură capacitatea organizațională a instituției, organizează, controlează, monitorizează și evaluează activitatea întregului personal al instituției, coordonează și este responsabilă de întreaga activitate educativă și administrativă a grădiniței, încadrează și eliberează din funcție cadrele didactice, personalul auxiliar, angajează la serviciu numai persoane ce au susținut examenul medical și au fost instruiți după programul igienic, asigură selectarea și distribuirea corectă a cadrelor, a comis abuzul de serviciu, în următoarele circumstanțe:

În perioada anilor 2013-2015, contrar prevederilor art. 95 și art. 106 din Codul Muncii Nr.154-XI din 28.03.2003, folosind situația de serviciu și conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, cunoscând faptul că angajații din cadrul Grădiniței de copii Nr. 2 s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, Nadejda Cebotari, Nicolae Stăvilă, Galina Zaparenco și Ludmila Burțeva-Hristova nu se prezintă la serviciu, aflându-se peste hotarele Republicii Moldova, a introdus în tabelele de evidență a timpului de lucru date vădit false privind frecventarea orelor de program a acestora, fiindu-le calculat și îndreptat spre plată plăți salariale și anume:

- cet. Nadejda Cebotari, pentru perioada ianuarie - decembrie 2014, ianuarie-august 2015, i-au fost calculate și îndreptate spre plată mijloace bănești în sumă de 37,0 mii lei;
- cet. Nicolae Stăvilă, pentru perioada ianuarie-decembrie 2013, au fost calculate și îndreptate spre plată mijloace bănești în sumă de 4,4 mii lei;
- cet. Zaparenco Galina, pentru perioada martie, mai-iulie 2015, i-au fost calculate și îndreptate spre plată mijloace bănești în sumă de 2,5 mii lei;
- cet. Ludmila Burțeva-Hristova, pentru luna decembrie-ianuarie 2015, i-au fost calculate și îndreptate spre plată mijloace bănești în sumă de 0,2 mii lei.

Ca rezultat, prin acțiunile sale infracționale a fost cauzat prejudiciu material în suma de 44 100 lei bugetului Primăriei s. Bulboaca r-nul Anenii Noi, care conform Legii privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.2006 este persoană juridică.

Astfel prin acțiunile sale intenționate Filipenco Galina a săvârșit abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune considerabile intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpata Filipenco Galina, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a sentinței de condamnare cu

pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului inculpata a invocat că, instanța judiciară urma să aprecieze toate probele și potrivit propriei convingeri - formate în urma examinării lor în ansamblu sub toate aspectele și în mod obiectiv, conducându-se de lege, să pronunțe o sentință de achitare. A invocat că, personal nu a însușit bani, acest fapt fiind confirmat și prin verificările efectuate. Latura obiectivă a infracțiunii de abuz de serviciu se realizează printr-o acțiune în cazul îndeplinirii defectuoase a unui act. Acțiunea făptuitorului trebuie să fie săvârșită în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, când desfășoară activități legate de atribuțiile de serviciu, iar îndeplinirea în mod defectuos a unui act de către făptuitor trebuie neapărat să rezulte cu cauzarea de daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice, fapt care nu a fost dovedit și nici realizat de către acuzator și în lipsa cărorva probe concludente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, a fost admis din alte motive, inclusiv din oficiu conform art. 409 Cod de procedură penală apelul inculpatei Filipenco Galina, casată parțial, în latura penală această sentință și a fost pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prim instanță, după cum urmează.

Filipenco Galina recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, a fost liberată de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a concluzionat că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatei Filipenco Galina, în comiterea infracțiunii incriminate, astfel că la acest capitol au fost reținute drept declarative argumentele părții apărării cu referire la faptul că învinuirea de comiterea infracțiunii incriminate, este formală și nu este confirmată prin probe.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, just încadrând acțiunile inculpatei Filipenco Galina în temeiul art. 327 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi: *„abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune considerabile intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice”*.

Cu referire la motivele apelantului, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatei, or, aceasta urma să fie achitată de sub învinuirea adusă, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, instanța

de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatei, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea faptei și prezența în acțiunile acesteia a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a menționat că necătând la faptul că inculpata nu și-au recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, săvârșirea infracțiunii este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate Vdovicenco Silvia, martorului Mutelică Stela, martorului Borziac Natalia, martorului Stavila Nicolae, martorului Boboc Natalia, martorului Popa Maria, martorului Ceban Elena, martorului Coman Ana, martorului Burțeva-Hristova Liudmila.

Pe lângă mărturiile descrise, vinovăția inculpatei se mai demonstrează și prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată, după cum urmează: declarațiile martorului Cebotari Margareta, făcute în cadrul urmăririi penale și date citirii în instanța de judecată (Vol. I, f. d. 116; Vol. II, f. d. 119-121); declarațiile martorului Cebotari Nadejda, făcute în cadrul urmăririi penale și date citirii în instanța de judecată (Vol. I, f. d. 115); procesul-verbal de cercetare a documentelor din 20.02.2018 (Vol. II, f. d. 48-50); procesul-verbal de cercetare a documentelor din 21.02.2018 (Vol. II, f. d. 65-68); ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 20.02.2018, copiile autentificate ale documentelor din dosarele personale ale angajaților Grădiniței Nr.2 „Plopușor” Filipenco Galina; Cebotari Nadejda; Stavila Nicolae; Zaparenco Galina (Vol. II, f. d. 60-61); ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 21.02.2018, a raportului inspecției financiare tematice întocmit la primăria s. Bulboaca r-nul Anenii Noi din 04.11.2016, potrivit căruia s-a constatat achitarea nejustificată a salariului pentru angajații absenți de la serviciu în sumă de 44.100 lei (Vol. II, f. d. 62); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 21.02.2018, a listei de plată a salariului pentru lunile ianuarie-noiembrie 2013, precum și tabelele evidenței de folosire a timpului de lucru pentru lunile ianuarie-decembrie 2013, ianuarie-decembrie 2014, ianuarie-august 2015 a angajaților Grădiniței Nr.2 „Plopușor” din s. Bulboaca r-nul Anenii Noi (Vol. I, f. d. 69).

În acest context, instanța de apel a reiterat că, nu are nici un temei de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor martorilor sus menționați, astfel nu întrevede careva motive din partea martorilor de a cauza în mod intenționat careva neplăceri inculpatei, inclusiv prin acuzarea acesteia de comiterea unei infracțiuni. Mai mult ca atât, martorii audiați au dat declarații în ședința de judecată fiind conștienți de răspunderea penală ce o poartă pentru depunerea cu bună știință a declarațiilor false, aceste declarații fiind în deplină concordanță cu materialele cauzei.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel prin cercetarea probelor pertinente, concludente, utile și veridice expuse supra constată dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil că, fapta inculpatei Filipenco Galina corect a fost calificată în baza art. 327 alin. (1) Cod penal după indicii calificativi: *„abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune considerabile intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice”*.

Astfel, Filipenco Galina, fiind director de grădiniță a folosit intenționat situația de serviciu, prin ce a cauzat daune considerabile intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice (Primăriei s. Bulboaca), fiind întrunite toate elementele infracțiunii prevăzute de norma penală indicată.

Instanța de apel a atestat că declarațiile inculpatei privind nevinovăția sa în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile reprezentantului părții vătămate și martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a constatat că, procesul penal în baza art. 327 alin. (2) Cod penal, urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal și art. 391 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală, deoarece a expirat termenul de prescripție de 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, de tragere la răspundere penală, infracțiunea fiind comisă în perioada anilor 2013 - 2015.

În acest sens, instanța de apel a reiterat că, pedeapsa penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(1) Cod penal, în vigoare la data de 31.12.2015, prevede amendă în mărime de la 300 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, astfel, infracțiunea în cauză face parte din categoria celor mai puțin grave.

Astfel, potrivit prevederilor art. 391 alin. (1) pct.6 Cod procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În această ordine de idei, în virtutea celor expuse supra, instanța de apel a constatat necesitatea liberării de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că fapta prevăzută la art. 327 alin.(1) Cod penal a fost comisă de către Filipenco Galina în perioada anilor 2013 - 2015, prin urmare, din ziua săvârșirii infracțiunii, au expirat mai mult de 5 (cinci) ani, temei care atrage necesitatea de a înceta procesul penal în baza acestui articol în privința inculpatei Filipenco Galina, cu liberarea de răspundere penală pe motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală.

În rest, instanța de apel a reținut că sentința primei instanțe este una corectă, urmând a fi menținută.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești inferioare declară recurs ordinar inculpata Filipenco Galina, prin care indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a ultimei.

În motivarea cererii de recurs inculpata indică motive similare ca și în cererea de apel descrisă la pct. 3 al prezentei decizii și la f. d. 142-144, vol. III, suplimentar invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fiind expus neclar, afectând soluția instanței - temei prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii - temei prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Inculpata în cererea sa de recurs invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fiind expus neclar, afectând soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurentă în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de către inculpată, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f. d. 190-195, vol. III).

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus clar, instanța just constatând că prin probele administrate se demonstrează vinovăția inculpatei Filipenco Galina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, fiind întemeiat liberată de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător corect a constatat vinovăția și a menținut în această parte condamnarea lui Filipenco Galina în baza infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, din care considerente în speță nu este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

De asemenea, ce ține de argumentele recurente descrise la pct. 5 a prezentei decizii, se conchide că inculpata primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurente, atestă că nu pot fi acceptate, or contravin constatărilor corecte a primei instanțe în prezenta speță, care just a indicat că este demonstrată vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate prin întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar alegațiile inculpatei Filipenco Galina nu sunt întemeiate pe

careva probe credibile, fiind nefondate și subiective.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurenței invocate în apel și repetat în recursul ordinar, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanțele judecătorești inferioare prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, iar la acest aspect s-au expus clar și detaliat în hotărâri, indicând motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, se resping ca neîntemeiate motivele recurenței, precum că *„potrivit actului de învinuire, de care s-au condus ambele instanțe judiciare pentru condamnarea inculpatei, au fost neglijate alte probe materiale prezentate și anume: confirmarea cu nr.113 din 02.04.2018 eliberată de către Primăria s.Bulboaca, r-l Aneni Noi - lipsa căror-va abateri sau prejudicii materiale cauzate de către inculpată pentru toată perioada executării funcției de director al Grădiniței; necontestarea actului Inspecției Financiare cu privire la restanțele și abaterile constatate; eroarea de calcul al sumei stabilite de către Inspecția Financiară în raportul emis - mijloacele financiare prezentate în mărime de 44 000 lei nu constituie prejudiciul material”*, or din materialele cauzei rezultă că sunt suficiente probe cercetate și descrise la f. d .190- 195 în decizia instanței de apel și la f. d. 125-127, vol. III în sentință, care analizate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală demonstrează fără îndoială că Filipenco Galina, fiind director de grădiniță a folosit intenționat situația de serviciu, prin ce a cauzat daune considerabile intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice (primăriei sat. Bulboaca), astfel fiind întrunite toate elementele infracțiunii imputate.

Colegiul penal notează că temeiul de recurs invocat de inculpată, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor că nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate în acțiunile ei, în prezenta speță nu s-au confirmat, or în hotărârile adoptate instanțele judecătorești inferioare au stabilit just prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatulei Filipenco Galina, întemeindu-și această soluție în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f. d. 185-202, vol. III).

Argumentul recurenței precum că *„ea personal nu a însușit bani, aceasta se confirmă și din verificările efectuate”*, Colegiul penal la fel îl consideră neîntemeiat și declarativ, or inculpata nu este învinuită de însușirea banilor, infracțiune prevăzută la capitolul contra patrimoniului, dar este învinuită de abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea

de daune considerabile intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice, infracțiune contra bunei desfășurări a activității în sfera publică.

De asemenea, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurentă în cererea de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate în apel, descrise în pct. 3 a prezentei decizii și la f. d. 142-144, vol. III, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d. 183-202, vol. III), s-a expus motivat, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de inculpată, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurentă ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpata Filipenco Galina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, în cauza penală privind-o pe **Filipenco Galina Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 iunie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie